πάγκακος (od κακός). — Jeśli zaś część ostatnia uformowana jest ze Słowa, to wtedy te, których przedostatnia długa jest, są *Oxytona*, np. ψυχοπομπός, μελοποιός, δεινωπός, ὁδηγός; te zaś, których przedostatnia jest krótka, są w ogóle *Paroxytona*, jeśli mają znaczenie czynne, a *Proparoxytona*, jeśli mają znaczenie bierne, np.

λιθοβόλος, rzucający kamienie,	λιθόβολος, rzucany kamieniami.
μητροκτόνος, matkobójca.	μητρόκτονος, od matki zabity.
θηροτρόφος, dzikie zwierzęta żywiący.	θηρότροφος, żywiony od zwierząt.

Z tych, których przedostatnia jest krótka, wyjmują się złożone z Przyimków, z *a privativum* i *intensivum*, z εὐ i δυς, z ἀει, ἀγαν, ἀρι, ἀρτι, ἐρι, ἡμι, ζα, παν i πολυ, które są *Proparoxytona*.

b) Przymiotniki Słowowe na τός zostają *Oxytona*, chociaż są złożone, jeśli są o trzech zakończeniach; jeśli zaś są o dwóch tylko zakończeniach, stają się *Proparoxytona*.

5. Wszystkie zakończone na πλής, ρώξ, τρώξ, σφάξ są *Oxytona*.

Przymiotniki i Imiesłowy o trzech Zakończeniach.

§. 62.

A. Przymiotniki.

Zakończenia Przymiotników téj klassy są:

1. ος, η, ον, np. ἀγαθός, ἀγαθή, ἀγαθόν, dobry, a, e.
   ὄγδοος, ὀγδόη, ὄγδοον, osmy, a, e.
   ος, ᾱ, ον, np. δίκαιος, δικαίᾱ, δίκαιον, sprawiedliwy.
   ἐχθρός, ἐχθρά(ᾱ), ἐχθρόν, nieprzyjacielski.
   ἀθρόος, ἀθρόᾱ, ἀθρόον, gromadny.

1) Do téj klassy należy najwięcéj Przymiotników. Rod. żeński kończy się na ᾱ, wtenczas tylko, kiedy przed cechą rodzajową poprzedza samogłoska albo ρ. Jednak Przymiotniki na οος kończą się w rod. żeńskim na οη, wyjąwszy kiedy przed ο poprzedza ρ. Azatem: ὄγδοος, ὀγδόη, θοός, θοή, szybki, ale ἀθρόος, ἀθρόα.

		dobry,	dobra,	dobre.	przyjacielski,	-ska	-skie
Sing.	Nom.	ἀγαθ-ός	ἀγαθ-ή	ἀγαθ-όν	φίλι-ος	φιλί-α	φίλι-ον
	Gen.	ἀγαθ-οῦ	ἀγαθ-ῆς	ἀγαθ-οῦ	φιλί-ου	φιλί-ᾱς	φιλί-ου
	Dat.	ἀγαθ-ῷ	ἀγαθ-ῇ	ἀγαθ-ῷ	φιλί-ῳ	φιλί-ᾳ	φιλί-ῳ
	Acc.	ἀγαθ-όν	ἀγαθ-ήν	ἀγαθ-όν	φίλι-ον	φιλί-ᾱν	φίλι-ον
	Voc.	ἀγαθ-έ	ἀγαθ-ή	ἀγαθ-όν	φίλι-ε	φιλί-ᾱ	φίλι-ον
Dual.	N. A. V.	ἀγαθ-ώ	ἀγαθ-ά(ᾱ)	ἀγαθ-ώ	φιλί-ω	φιλί-ᾱ	φιλί-ω
	G. i D.	ἀγαθ-οῖν	ἀγαθ-αῖν	ἀγαθ-οῖν	φιλί-οιν	φιλί-αιν	φιλί-οιν
Plur.	Nom.	ἀγαθ-οί	ἀγαθ-αί	ἀγαθ-ά	φίλι-οι	φίλι-αι	φίλι-α
	Gen.	ἀγαθ-ῶν	ἀγαθ-ῶν	ἀγαθ-ῶν	φιλί-ων	φιλί-ων	φιλί-ων
	Dat.	ἀγαθ-οῖς	ἀγαθ-αῖς	ἀγαθ-οῖς	φιλί-οις	φιλί-αις	φιλί-οις
	Acc.	ἀγαθ-ούς	ἀγαθ-άς	ἀγαθ-ά	φιλί-ους	φιλί-ᾱς	φίλι-α
	Voc.	ἀγαθ-οί	ἀγαθ-αί	ἀγαθ-ά	φίλι-οι	φίλι-αι	φίλι-α

2) Przymiotniki na εος, έᾱ, εον oznaczające materyą jakąś, np. χρύσεος, złoty, ἀργύρεος, śrebrny, κεράμεος, gliniany, tudzież *Adjectiva multiplicativa* na οος, οον, np. ἁπλόος, pojedyńczy, διπλόος, podwójny, ściągają się. Przyczem